

KARI O. NIEMI

LUVATUN MAAN HEDELMÄÄ

Arkki-kirjat

© Aurinko Kustannus ja tekijät

Teksti Kari O. Niemi

Graafinen suunnittelu ja taitto Iris Kallunki

ISBN 978-952-230-794-1

Painettu Printon, Tallinna 2022

*Omistettu rakkaalle vaimolleni Miralle.
Olen sinulle ikuisesti kiitollinen, että olet tukenut minua kaikin
tavoin voidakseni elää kutsumustani todeksi. Rakastan sinua.*

LUKIJALLE

Kahdentoista vakoojan matka Luvattuun maahan on tapahtuma, joka inspiroi minua toistuvasti. Kertomus sisältää paljon opettavaisia asioita, joista joitakin on talletettu tämän kirjan sivuille.

Kun vakoojat, Israelin heimojen ruhtinaat, saapuivat matkaltaan takaisin Mooseksen ja kansan luokse, oli heillä mukanaan niin suuri kokoinen rypäleterttu, että sen kantamiseen tarvittiin kaksi miestä. Rypäleterttua kannettiin korennolla, joten molemmat kantajat kyllä tunsivat hedelmän painon olkapäillään, mutta vain jälkimmäinen saattoi nähdä hedelmän. Hedelmä on aina taakka. Joku sen kantaa toisten nautittavaksi, vaikkei sitä itse edes näkisi.

Jos ja kun jatkuvasti opiskelee Jumalan Sanaa, on hieman riskialtista kirjoittaa tämänkaltaisen kirja. Onhan täysin mahdollista, että ymmärrykseni toivottavasti lisääntyessä saattaisin tulevaisuudessa avata joitakin kirjan aihepiirejä toisenlaisesta tulokulmasta.

Mutta on lohdullista todeta lukijalle ja itselleen, ettei yhdessäkään kirjan lyhyessä tekstissä kirjailija kykenekään tuomaan esiin kaikkea mahdollista nimenomaiseen aihepiiriin liittyvää. Kirjan tekstit on tarkoitettu ajattelun ja syvemmän tutkistelun sytykkeeksi. Joissakin kohdin teksti on pureskeltu hyvinkin valmiiksi, toisinaan teksti on kuin lukijalle esitetty retorinen kysymys.

Jokainen teksti on kuin Luvatusa maasta noudettu hedelmä. Se on haettu jostakin ja kannettu sinun nautittavaksesi. Kun olet maistanut hedelmää, tahdot kenties lähteä etsimään niitä lisää. Näin toimien löydät alueita, joilla kukaan ei ole astellut ja voit tuoda mukiasi maukasta, tuoretta hedelmää, jota toiset eivät ole vielä aiemmin löytäneet.

Matilda-tyttäreni syntymäpäivänä 1.2.2022 hedelmällistä tutkimusmatkaa toivottaen,

Kari O. Niemi

Maa, jota kävimme vakoilemassa, on ylen ihana maa.

4. Moos

*Kiitetty olkoon Herra Jumala, Israelin Jumala, ainoa,
joka ihmeitä tekee. Kiitetty olkoon hänen kunniansa
nimi iankaikkisesti, ja kaikki maa olkoon
täynnä hänen kunniaansa. Amen, amen.*

Psalmit

IHANINTA IHMISESSÄ

Rakastan lukemista. Ja kirjoista rakkain on minulle Raamattu, Jumalan Sana. Tuo kirja on täynnä viisautta, ohjeita, kuinka elää ja voida hyvin. Aagur kirjoitti aikanaan, että jokainen Jumalan Sana on taattu; tarkoittaen muun muassa sitä, että Hänen Sanassaan, Raamatussa, ei ole heikkoa kohtaa. Voimme siis luottaa siihen, että Jumalan Sana ohjaa meitä aina oikeaan suuntaan.

Herran palvelija Mooses vakuutti aikalaisilleen, mutta myös meille, että Jumalan Sana ei ole turha sana, joka ei koskisi meitä, vaan siinä on meidän elämämme; ja sen sanan varassa me elämme kauan siinä maassa, jonka Herra meille osoittaa.

Yksi minulle rakkaimmista Raamatun kirjoista on Sananlaskujen kirja, jonka jakeista eräs on minulle aivan erityinen. Mietiskelen sitä usein. Tuossa jakeessa todetaan, että ”ihaninta ihmisessä on hänen laupeutensa”.

Sananl. 19, 30

5. Moos. 32

HEDELMÄÄ

Jokainen hedelmäpuu tuottaa lajinsa mukaista hedelmää. Omenapuut tuottavat omenia ja päärynäpuut päärynöitä. Sadonkorjuuajkaan yksittäiset puut saattavat kuitenkin näyttää varsin erilaisilta; toisesta ei löydy lainkaan hedelmää, kun toisen puun oksat puolestaan taipuvat maahan saakka hedelmien painosta. Mutta vaikka hedelmiä olisi kuinka paljon tahansa, ei se vielä ole tae siitä, että puun tuottama hedelmä olisi maukasta.

Ihmiselämän tuotoksia verrataan hedelmän tuottamiseen. Ja jokaisen ihmisen tulisi tuottaa hyvää hedelmää. Ei siis riitä, että on tuottamatta hedelmää – hyvää taikka pahaa – vaan kuten edellä kirjoitin, tulisi tuottaa hedelmää ja nimenomaan hyvää hedelmää toisten nautittavaksi. On myös huomionarvoista, että hedelmä ei itse tiedä, miltä se maistuu. Eräältä mieheltä kysyttiin, oliko hän kristitty. Mies pyysi kysymään tätä naapuriltaan.

Itsensä tunnistaminen on haasteellinen asia, mutta itsetutkistelua tulisi kuitenkin harrastaa, sillä ihmisen tapa toimia, kohdella ja puhutella lähimmäistään tuottaa aina jotakin; lajinsa mukaan. Itse kukin saattaa kuvitella itsestään kaikenlaista, mutta monesti todenperäisemmän arvion antaa se, joka ystäväänsä lähietäisyydeltä tarkkailee.

1. Moos. 1

Matt. 7

Joh. 15

USKO TULEE KUULEMISESTA

On olemassa kahdenlaista uskoa. Ensinnäkin pelastavaa uskoa, joka tarkoittaa uskoa Jeesuksen sovitustyöhön syntiemme anteeksi saamiseksi. Tätä uskon juonnetta apostoli Paavali avasi roomalaisille näin: ”Sillä jos sinä tunnustat suullasi Jeesuksen Herraksi ja uskot sydämessäsi, että Jumala on hänet kuolleista herättänyt, niin sinä pelastut; sillä sydämen uskolla tullaan vanhurskaaksi ja suun tunnustuksella pelastutaan.”

Toisella uskon ulottuvuudella tarkoitan Jumalan yhteydessä elettyä, Jumalan antamiin ohjeisiin ja lupauksiin pohjautuvaa yliluonnollista elämää, johon jokaista uskoon tullutta Jeesuksen seuraajaa kutsutaan. Kummassakin uskon ulottuvuudessa uskon aikaansaajana on Jumalan sana, Raamattu, joka osoittaa hyvin yksiselitteisesti, että ”usko tulee siis kuulemisesta, mutta kuuleminen Kristuksen sanan kautta”.

Jumalan sanan synnyttämä usko saa aikaan kuuliaisuutta, mikä tarkoittaa käytännössä sitä, että tottelemme Jumalaa. Raamattu kertoo, että ”uskon kautta oli Aabraham kuuliainen, kun hänet kutsuttiin lähtemään siihen maahan, jonka hän oli saava perinnöksi, ja hän lähti tietämättä, minne oli saapuva.” Uskomme – näkymättömien asioiden todiste – ei muutu näkemiseksi, ellemmme kunnioita Jumalan antamia ohjeita; tulevatpa ne esiin lukiessamme Jumalan sanaa tai Pyhän Hengen kuiskauksena suoraan meidän sisäiseen maailmaamme.

PELASTUS

Kun kristillisissä piireissä puhutaan pelastumisesta, tarkoitetaan tällä yleensä pelastumista iankaikkiselta kadotustuomiolta; pelastunut henkilö on tullut uskoon ja on matkalla taivaaseen. Tämä pelastuminen onkin ehdottomasti tärkeintä, mutta Jumalan tarjoama pelastus tarkoittaa paljon muutakin.

Roomalaiskirjeessä kirjoitetaan: ”Sillä jos sinä tunnustat suullasi Jeesuksen Herraksi ja uskot sydämessäsi, että Jumala on hänet kuolleista herättänyt, niin sinä pelastut; sillä sydämen uskolla tullaan vanhurskaaksi ja suun tunnustuksella pelastutaan.” Raamatun selitysteos Novumin mukaan sanan ”pelastutaan” kreikankielinen kantasana ”sos” merkitsee kokonaista, ehyttä, tervettä, vahingoittumatonta, ja siitä johdettu verbi siis säilyttää (ehyenä, koskemattomana), pelastaa (vaarasta, sairaudesta, kuolemasta, kadotuksesta), vapahtaa.

Olen vakuuttunut, että Jumalan ihmiset näkisivät keskuudessaan enemmän Jumalan tekoja, jos he omistaisivat itselleen ”koko” pelastuksen. Tällaista ”koko” pelastusta ei kuitenkaan kovin usein kuule julistettavan ja pitkälti tämän johdosta kristillinen seurakunta on menettänyt ison osan pelastuksestaan.

JUMALAN VALTAKUNNAN RAUHAA, OSA 1

Apostoli Paavali määrittelee Jumalan valtakuntaa seuraavasti: ”Sillä ei Jumalan valtakunta ole syömistä ja juomista, vaan vanhurskautta ja rauhaa ja iloa Pyhässä Hengessä.” Sanajärjestys kuvaa osuvasti sitä, kuinka todellista taivaallista rauhaa ja iloa ei voi omistaa ennen Jumalan lahjoittamaa vanhurskautta. Kun ihminen vastaanottaa lahjavanhurskauden Jeesuksessa, julistetaan hänet syyttömäksi Jumalan edessä ja tämä jos mikä, saa rauhan ja ilon tulvimaan ihmissydämeen.

Jeesuksen opetuslapset ovat toivottaneet toisilleen rauhaa jo parin vuosituhannen ajan, mutta uskallan ajatella, että meiltä nykyajan uskovilta on saattanut jäädä huomioimatta, mitä kaikkea oikeastaan toinen toisillemme toivotamme. Jumalan valtakunnan sana ”shalom” tarkoittaa rauhaa, mutta tämän lisäksi ainakin myös levollisuutta, turvallisuutta, tyytyväisyyttä, hyvinvointia, terveyttä, onnistumista, lohdutusta ja eheyttä.

Kun toivotamme toisillemme rauhaa, luonnollisestikin tarkoitamme sitä, että toivomme rauhan – ja kaikkien erilaisten rauhan elementtien – ilmenevän lähimmäisemme elämässä. Rauhan toivutus on siis kuin pieni rukous: ilmentyköön Jumalan valtakunta elämässäsi.

JUMALAN VALTAKUNNAN RAUHAA, OSA 2

Raamattu ilmoittaa, että Jumala on rauhan Jumala ja että evankeliumi on rauhan evankeliumi. Ja ”koska me siis olemme uskosta vanhurskaiksi tulleet, niin meillä on rauha Jumalan kanssa meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta”. Uudestisyntymisen myötä ihminen ei ole enää Jumalan vihollinen, vaan hänellä on rauha Jumalan kanssa.

Sen ohella, ettei Jeesuksen opetuslapsi ole enää riidoissa Jumalan kanssa, on hänellä sydämessään Jumalan rauha. Jeesus sanoi: ”Rauhan minä jätän teille.” Hän ei vienyt sitä mukanaan taivaaseen.

Tämä Jumalan rauha on ”kaikkea ymmärrystä ylempi” ja se on ”varjeleva teidän sydämenne ja ajatuksenne Kristuksessa Jeesuksessa”. Tämä taivaallinen rauha virtailee Jumalan sanasta ja psalmista 119 voimmekin lukea: ”Suuri rauha on niillä, jotka rakastavat sinun lakiasi, eikä heille kompastusta tule.” Uskovan ihmisen sisäisen rauhan vaikutus lisääntyy Hengen hedelmän kypsyessä, sillä ”Hengen hedelmä on rakkaus, ilo, rauha, pitkämielisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, sävyisyys, itsensähillitseminen”.

Ps. 119

Room. 5, 15

Ga. 5

Ef. 6

Fil. 4

2. Piet. 1

TAHTOA JA TOIMINTAA

Kun haluamme päästä naapurikaupunkiin, meidän on kuljettava koko matka. Vaikka kuinka tahtoisimme, emme koskaan pääse perille, jos jäämme reitin varteen istumaan ja lakkaamme liikkumasta. Olosuhteista ja reitin kunnosta riippumatta meidän on pyrittävä kohden tuota kaupunkia.

Kun haluamme saavuttaa jotakin, on meidän määrätietoisesti jatkettava kohden päämäärää. Teemaan liittyen kuningas Salomo muistuttaa meitä: ”Joka vanhurskauteen ja laupeuteen pyrkii, se löytää elämän, vanhurskauden ja kunnian.”

Sokea Bartimeus istui tien vieressä. Hän ei ollut liikkeellä minnekään. Sokeana hän ei edes nähnyt tietä, vaikkakin ymmärsi istuvansa sen varrella. Hän kuitenkin tiesi, ettei kaikki ollut, kuten olisi pitänyt. Hänelle elämä sokeana ei ollut uusi normaali. Tilaisuuden koittaessa hän tahtoi tosissaan muutosta. Eikä hän vain tahtonut, vaan myös toimi. Hän oikein huusi saadakseen Jeesuksen pysähtymään. Kohtaaminen Jeesuksen kanssa saatteli Bartimeuksen tavoiteltuun päämäärään.

Sananl. 21:21

Mark. 10

TOISIA VARTEN

Lähtökohtaisesti itsekäs elämäntyyli vaikuttaa helpolta ja mutkattomalta, sillä tällä tavoin eläen ei tarvitse kiinnittää huomiota lähimmäisten tarpeisiin. Tärkeää on vain se, että voi itse hyvin. Tämä on kuitenkin petollinen tapa elää, sillä itsekkyyks tuottaa varmuudella ihmissuhdeongelmia myöhemmin elämässä.

Albert Einstein totesi aikanaan, että vain toisia varten eletty elämä on elämisen arvoista. Kuulen tämän ajatuksen taustalla ajatuksen määrätietoista pyrkimyksestä olla hyödyksi toisille; jopa toisinaan unohtaa oman hyvinvointinsa, jotta joku toinen saattaisi voida paremmin.

Raamattu kehottaa tekemään hyvää kaikille, mutta varsinkin uskonveljille. Jewish New Testament ilmaisee asian niin, että meidän tulisi tehdä hyvää aina, kun siihen tarjoutuu mahdollisuus. Tasapainottaaksemme tätä totuutta on tietenkin todettava, että luonnollisesti ihmisen on huolehdittava myös omasta hyvinvoinnistaan. Ellei ihminen huolehdi itsestään, ei hän pian pysty huolehtimaan lähimmäistään. Mutta kuinka suloista onkaan, kun kaikin tavoin hyvinvoiva ihminen kykenee auttamaan toisia elämässä eteenpäin.

Gal. 6

ROHKAISUN VOIMA

Me kaikki tarvitsemme rohkaisua. Aina rohkaisu ei kuitenkaan tule juuri silloin, kun odotamme sitä. Toisaalta se kyllä tulee varmasti silloin, kun oikeasti sitä tarvitsemme. Ja edelleen, joskus joku tai jokin rohkaisee meitä, vaikka emme rohkaisua juuri tuolla hetkellä erityisesti odottaissi. Ehkäpä tämä on sitten tulevia tilanteita varten?

Eräänä yönä heräsin vanhan laulun sanoihin: ”Koko tien Hän kanssain kulkee...” Vaikka en ollut aikoihin kuullut tätä laulua, aamuyöstä se kuitenkin yllättäen nousi ajatuksiini. Rohkaistuini tietoisuudesta, että kaikkivaltias Jumala kulkee kanssani, koko elämänpituisen matkani alusta loppuun asti.

Rohkaista voi myös itse itseänsä, kuten kuningas Daavid aikanaan. Eräässä elämäntilanteessa hän joutui suureen hätään, sillä kansa aikoi kivittää hänet. Raamattu kertoo, että tässä tilanteessa Daavid rohkaisi mielensä Herrassa, Jumalassansa. Kun maailma murjoo, voimme aina kiirehtiä Herran luokse turvaan.

1. Sam. 30

KOLME SYYTÄ

Minulla on läheinen suhde Jumalani kanssa. Vietämme aikaa yhdessä. Luen jatkuvasti Raamattua ja rukoilen toistuvasti. Hakeudun säännöllisesti Hänen läsnäoloonsa. Tämä on ollut minun tapani elää jo vuosikymmenien ajan. Tähän on kolme erityistä syytä.

Ensinnäkin Kaikkivaltiasta Jumalaa tulee kiittää, ylistää sekä palvoa aina, kaikkialla ja ikuisesti sen tähden, kuka Hän on. Tämä ei ole millään muotoa riippuvainen elämäni olosuhteista. Olen kiitollinen kaikista Hänen antamista lahjoistaan, mutta vielä kiitollisempi olen Hänestä itsestään. Lahjan antaja on aina enemmän kuin Hänen antamansa lahjat.

Toisekseen haluan etsiä Hänen kasvojaan, koska rakastan Häntä. Rakkauteni Häneen on mahdollista, koska Hän on ensin rakastanut minua. Kuolisin – ainakin hengellisesti – ellen voisi säännöllisesti viettää aikaa Hänen läsnäolossaan. Ja kolmanneksi tarvitsen Jumalan apua epätoivoisesti. En vain kerta kaikkiaan selviä kaikesta itse. Enkä tahdo edes yrittää. Kuinka turvallista onkaan antaa koko elämänsä Hänen huolenpitoonsa!

1. Joh. 4

KUKA HANKKII OIKEUDEN?

Elämä ei aina kohtele meitä oikeudenmukaisesti; näin oletettavasti suurin osa meistä ainakin joskus olosuhteita tulkitsee. Uskovaisina saatamme myös kysyä, miksei Jumala puutu tilanteeseen, kun toiset ihmiset kohtelevat meitä epäreilusti. Ja juuri Jumalan puoleen kannattaakin silloin kääntyä, kun koemme tullemme väärin kohdelluksi. Jumalan puoleen kääntyminen on aina oikea suunta.

Edellä mainittujen tilanteiden saattelemana saatamme kuitenkin alkaa vaatia vaakasuoralla akselilla – siis ihmisten kesken – itsellemme oikeutta. Ihminen on varsin nopea vaatimaan itselleen puutuvaa osuutta ja näkemään toisinaan paljonkin vaivaa, että hänen näkemyksensä mukainen oikeudenmukaisuus toteutuisi. Lakimiehillä ja tuomareilla riittää työtä.

Mutta jos taivaallinen Tuomari katsoo, ettei Hänen kannata asiani tähden taistella, miksi minäkään taistelisin? Ja toisaalta, jos Hän omassa aikataulussaan päättää ajaa minun asiaani, minun itseni ei tarvitse silloinkaan etsiä itselleni oikeutta.

Jes. 51

Rakastan lukemista. Ja kirjoista rakkain on minulle Raamattu, Jumalan Sana. Tuo kirja on täynnä viisautta, ohjeita, kuinka elää ja voida hyvin. Aagur kirjoitti aikanaan, että jokainen Jumalan Sana on taattu; tarkoittaen muun muassa sitä, että Hänen Sannassaan, Raamatussa, ei ole heikkoa kohtaa. Voimme siis luottaa siihen, että Jumalan Sana ohjaa meitä aina oikeaan suuntaan.

Luvatus maan hedelmiä sisältää 365 raikasta tekstiä, jotka sopivat päivittäiseen hartaushetkeen. Ne on harkitusti suunniteltu lyhyiksi, jotta lukijalla jää aikaa pohtia tekstin herättämiä ajatuksia ja tunteita. Tekstit käsittelevät ihmisen elämää laaja-alaisesti Raamattuun pohjaten.

Pastori, kirjailija Kari O. Niemi on lukuisien muiden toimiensa ohella julkaissut kolme kirjaa.

Arkki-kirjat

